

Контаки

 0886053294

 stu2201321004@uni-plovdiv.com

 PGEE-Plovdiv

До

Д-р Михайл Петров

Вожд

Дата

10 Декември 2025

ИВАН ДАНОВСКИ

Учител и псевдо
софтуерен инженер

Мотивационно писмо

Уважаеми организатори на Moonshot, уважаеми всички, които по щастлива или съмнителна случайност държат съдбата ми в този конкурс —

Казвам се Иван Дановски — софтуерен инженер в процес на изграждане и преподавател по програмиране в реално време. Денем пиша код, а вечер обяснявам защо на учениците им гръмват разработките. Или обратното. Зависи кой ден е.

Да бъдеш преподавател на бъдещи програмисти е едновременно благословия и постоянна битка между „защо това не работи“ и „защото си сложил точка вместо запетая“.

Но това ме зарежда — нещо в мен обича да вижда как в очите на някого светва „Аха!“ моментът, докато му показвам логиката зад даден код. Искам да участвам, защото обичам предизвикателствата, а това определено изглежда като нещо между психотест и корпоративен Hunger Games.

Но ако бъда честен — Тук мога да развия умения, които ще ми трябват и като софтуерен инженер, и като учител.

- Искам да науча как мислят истинските предприемачи.
- Искам да работя в екип, където всеки има различно мислене.
- Искам да тествам собствените си граници.
- И да имам какво да разказвам на учениците си след това — вместо класическото „В реалния свят няма да ви носят точки за липсващи коментари“.

И да... малко и заради егото. Само 90 човека?

Готино е да си в списък, който не е черният в НАП.

Искам да бъда човек, който не просто пише код, а създава решения, които имат смисъл и предава знанията си на младите.

Не се виждам като пасивен изпълнител, който цял живот чака задачите си по GitHub, Jira или Школо.

Искам да изградя нещо свое — продукт, платформа, компания... дори и само идея, която да живее по-дълго от поредната версия на JavaScript framework, реални продукти — уеб приложения, бизнес системи, решения, които се използват от истински хора. И да запиша своето име в невидимата книга, съдържащата най-емблематичните преподаватели, оставили отпечатък върху учениците си. Колкото повече се развивам технически, толкова по-добър учител ставам. Колкото повече преподавам, толкова по-ясно разбирам технологиите.

И ето парадоксът — искам да съчетая двете.

Мечтата ми е един ден да съм инженер, който прави реални продукти, и учител, който вдъхновява следващото поколение да прави още по-добри. Не искам да бъда „код маймунка“, която само копира tickets или endless legacy support на 20-годишна система, която се крепи на молитви и duct tape, не искам да работя на място, където творчеството умира, а единственият иновационен процес е „сменихме логото в PowerPoint“.

С уважение,

Иван Дановски